

Tír n'a Noír

*Det e svart november. Havet knuse mot strand
eín forliste drøm fra et sommargrønt land.
Men eg huske endå vakre Mary McKear
långt vest í Tír n'a Noír
Va du drøm? Va du te? Va du hud? Va du blo?
Eg kan hørre deg le. Eg kan huska eg lo.*

*Bakom horisontar
Så forvittra og glír
E du mí,
mí Mary McKear.*

*Når mín rustne kropp går í bakkane tungt
hørr' eg náken hvíska bakom víntrane ungt:
Kom te baka, venn, ífra kneiper og svír.
Kom igjen te Tír n'a Noír.
Kom te hud. Kom te sinn ífra alt så e grått.
Eg ska stryka ditt kinn, gjørra blikket ditt blått.*

*For bak horisontar
så forvittra og glír
e eg dí,
dí Mary McKear.
Så når kvelden komme og eg stílt går ombord,
og mín lívbåt blír låra í seks fot med jord,
seíl' eg vest í havet te Mary McKear í
det grønne Tír n'a Noír.*

*Te drøm og te kinn og eín himmel av trøst
kor allting e sinn og eg hørre dí røst:*

*Horisontar fins'kje.
Alt du tar på forblír,
eg e dí,
dí Mary McKear.*